

Dzieciństwo do 13 roku życia

Dzieciństwo w wieku szkolnym to czas, kiedy mózg dziecka po raz pierwszy systematycznie spotyka świat poza rodziną. W rezultacie natura i wychowanie oddziałują na nowy sposób. U niektórych dzieci powoduje to zarówno czasowe, jak i trwałe problemy poznawcze, emocjonalne i społeczne.

Potencjalne problemy

- Agresywne zachowanie
- Brak kontroli emocjonalnej i samodyscypliny
- Impulsywność
- Zaburzenia lękowe
- Zaburzenia przywiązania
- ADHD
- Depresja
- Antyspołeczność
- Izolacja społeczna
- Opór przed próbowaniem nowych rzeczy
- Wycofanie w obliczu wyzwań
- Początek zaburzeń jedzenia
- Początek psychopatologii

Potencjalne przyczyny

- Upośledzony rozwój mózgu w wyniku:
 - Genetycznych predyspozycji i nieprawidłowości
 - Działań rodziny co najmniej dwóch pokoleń wstecz
 - Konkretnych działań matki rozpoczynających się trzy miesiące przed poczęciem dziecka
 - Zaniedbań
 - Przemocy
 - Nadmiernej ekspozycji na wysoki poziom stresu
 - Braku bodźców
 - Złego odżywiania
 - Używania substancji psychoaktywnych
 - Urazów
- I / lub frustracja wynikająca z doświadczonego niepowodzenia w
 - Konkurencji społecznej
 - Porównywania(się) społecznego
 - Zadań poznawczych i innych

Dzieciństwo do 13 roku życia

Po sprincie wzrostowym w ciągu pierwszych czterech lat po zapłodnieniu, mózg w dzieciństwie w wieku szkolnym zaczyna się specjalizować.

Rozwój mózgu

- Większość komórek mózgowych powstaje w ciągu czterech miesięcy po zapłodnieniu
- Po urodzeniu dziecko ma tyle komórek mózgowych, co dorośli
- W zależności od regionu, liczba komórek mózgowych osiąga szczyt między czwartym a ósmym rokiem życia
- Przy urodzeniu połączenie komórek mózgowych jest niskie
- Połączenie komórek mózgowych odbywa się głównie w ciągu pierwszych trzech lat życia
- W wieku trzech lat: dwa razy więcej połączeń niż u dorosłych
- W wieku szkolnym: przeważnie przycinanie komórek i połączeń niewykorzystanych

Mniej więcej niezmiennie przez całe życie

- Charakter, talenty, ograniczenia - ustalone przed urodzeniem, zależne od: pochodzenia genetycznego i rozwoju w macicy
- Podstawowy poziom agresji - ustalony przed urodzeniem
- Podstawowy poziom stresu - ustalony przed urodzeniem
- Podstawowy poziom szczęścia
- Osobowość ('Wielka Piątka')
- Podatność na specyficzny rodzaj perswazji

Dzieciństwo do 13 roku życia

Podczas gdy w wieku przedszkolnym dziecko odgrywa role społeczne w rodzinie, które zostały określone przy urodzeniu, w wieku szkolnym dziecko musi spełniać nowe role w rodzinie i poza nią, które odzwierciedlają jego osobiste cechy i osiągnięcia. Dzieci mają większą wolność, ale oczekuje się od nich więcej. Wpływa to zarówno na rozwój mózgu, jak i zachowanie dziecka. Wrażliwość dzieci na wpływy środowiska jest bardzo zróżnicowana.

Problemy związane z rodziną

- Zaniechanie
 - Powoduje mniejsze mózgi, w tym mniejsze kory przedczołowe, uszkodzenie inteligencji (średnie IQ wynosi 80 zamiast 100), uszkodzenie umiejętności językowych i motoryki, impulsywność, nadpobudliwość, uszkodzony rozwój emocjonalny i społeczny
 - Z drugiej strony ochrona i stymulacja powodują, że mózg doświadcza przyjemności i rozkoszy
- Niższe poziomy hormonu oksytocyny
 - Spowodowane brakiem budowania więzi. Kobiety, które zostały emocjonalnie zaniechane lub wykorzystane, mają niższe poziomy i ryzykują, że przekażą to następnemu pokoleniu. Dzieci w rodzinach zastępczych mają niższe poziomy, nawet trzy lata po adopcji
 - Przytulanie i matczyzna pewność podnoszą poziom oksytocyny
 - Oksytocyna hamuje stres, tłumi strach, jest posłańcem uczuć, hojności, spokoju, zaufania i przywiązania oraz daje znać, kiedy przestać jeść
- Wyższe poziomy hormonu kortyzolu
 - Spowodowane stresem i przeciwnościami. Stres i przeciwności losu są ściśle powiązane ze statusem społeczno-ekonomicznym i dochodami rodziny
 - Wpływa na regiony mózgu krytyczne dla kontroli poznawczej i emocjonalnej. Może to powodować trwałe problemy społeczne, emocjonalne i behawioralne

Problemy społeczne

- Niepowodzenie w konkurencji społecznej
 - W wieku szkolnym dzieci zaczynają rywalizować o status, sojuszników i przyjaciół w swoich grupach rówieśniczych
 - Stosują agresję fizyczną i relacyjną, jak i zachowania prospołeczne, takie jak zawieranie sojuszy, rozdawanie przysług i wykazywanie się cennymi umiejętnościami
 - Preferowane dzieci to te towarzyskie i wspierające
- Negatywne porównanie społeczne
 - W wieku szkolnym dzieci spotykają się z różnymi stylami życia i z różnymi rówieśnikami, którzy wydają się porównywalni ze względu na podobny wiek
- Niepowodzenie w zadaniach poznawczych i innych
 - W wieku 6 lat większość dzieci jest pewna, że jest w stanie zrobić prawie wszystko, co wynika z braku doświadczenia i oszałamiającego tempa wzrostu ich potencjału czynnościowego. A w wieku 11 lat częste niepowodzenia i fakt, że ich potencjał wzrostu jest bardziej ograniczony, może spowodować opór przed próbami nowych rzeczy i wycofanie się w obliczu wyzwań
- Problemy społeczne wywołują szereg efektów
 - Krótkoterminowe: negatywna samoświadomość - poczucie niższości: niska samoocena w połączeniu z lękiem, pesymizmem i frustracją - zaburzenia lękowe, ADHD, depresja, konformizm, izolacja społeczna, złość i agresja
 - Długoterminowe: potencjalne trwałe problemy behawioralne

Dzieciństwo do 13 roku życia

Nawet przed urodzeniem dzieci mają wbudowane oczekiwania, że dorośli będą dostępni i będą dbać o ich potrzeby. W wieku szkolnym nauczyciele i liderzy aktywności są ważni i mogą interweniować w sposób, w jaki natura dziecka zderza się z wychowaniem. Potencjalny efekt pozytywnych wpływów rozwojowych jest poważny.

Cele dla dzieci w wieku szkolnym

- Utrzymanie samooceny
- Rozwinięcie realistycznej samooceny
- Bycie lubianym i akceptowanym przez rówieśników
- Bycie jak wszyscy inni
- Znajdowanie akceptowalnych wzorów do naśladowania
- Kwestionowanie wartości i przekonań rodziny
- Zdobywanie szacunku w rodzinie
- Odkrycie niezależności i testowanie granic
- Zdobywanie wiedzy i opanowanie nowych umiejętności
- Akceptacja swojego wyglądu, budowy ciała i umiejętności sportowych
- Radzenie sobie z obawami
- Przejmowanie kontroli nad popędami i pragnieniami

Dobre praktyki dla dorosłych

- Oferuj bezpieczne środowisko w celu ochrony przed stresem
 - Jako świadomie stworzone ramy
 - Środowisko dla dziecka ma być przewidywalne
 - Podaj jasne wskazówki
 - Używaj odniesień do prawdziwych sytuacji oraz wizualnych wskazówek i realnych obiektów
- Oferuj bezpieczne i ciepłe relacje w celu ochrony przed stresem
 - Bądź przewidywalny emocjonalnie
 - Rozmawiaj z dziećmi, utrzymując kontakt wzrokowy
- Oferuj wsparcie
 - Oferuj wsparcie przede wszystkim w rozwoju umiejętności społecznych
 - Przekaż informacje zwrotne skoncentrowane na wysiłku dziecka i unikaj opinii ogólnych o dziecku
- Oferuj klimat intelektualnej nowości, aby wzbudzić u dziecka ciekawość i pewność siebie
 - Zapewnij możliwości do gry i odkrywania
 - Nie oceniaj niepowodzenia dziecka negatywnie
 - Nie lekceważ zdolności dziecka, dawaj mu wyzwania